

ΣΤΩΜΕΝ ΚΑΛΩΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΑΝΤΙΑΡΕΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΟΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΕΤΟΣ 5°

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2013

ΤΕΥΧΟΣ 29°

ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΙΕΡΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ Ἡ σχέση Χριστοῦ καί Ἁγίας Γραφῆς

Καθώς εἶναι γνωστό, ὁ Χριστός δέν ἦρθε γιά νά γράψει, οὔτε καί ἔγραψε κανένα ἱερό βιβλίο. Ὁ Χριστός σαρκώθηκε, δίδαξε, σταυρώθηκε, πέθανε, ἀναστήθηκε καί ὀλοκλήρωσε τό ἔργο τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου μέ τήν Ἐκκλησία Του, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τό ἴδιο τό θεανθρώπινο σῶμα Του, ἀναλήφθηκε στούς οὐρανοῦς καί ἔπεμψε τό Ἅγιο Πνεῦμα τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστής. Στούς μαθητές Του δέ μετά τήν ἀνάστασή Του ἔδωσε τήν ἐντολή: **«πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτούς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν»** καί τούς διαβεβαίωσε ὅτι θά εἶναι μαζί τους **«πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος»** (Ματθ. κ', 19-20). Ἀλλά πῶς θά βρισκόταν συνεχῶς μαζί τους ἀφοῦ ἔπειτα ἀπό λίγο θά ἀναλαμβάνονταν στούς οὐρανοῦς; Μᾶς τό λέει σέ ἄλλο σημεῖο ὅπου τούς ὑπόσχεται ὅτι θά στείλει **«ἄλλον Παράκλητον... ἵνα μένη μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα»** γιά νά εἶναι μαζί τους γιά πάντα (Ιωάν. ιδ', 16), γιά νά τούς ὀδηγεῖ σ' αὐτόν τόν ἴδιο (τόν Χριστό) καί νά τούς ἀποκαλύψει ὀλόκληρη τήν ἀλήθεια. (Ιωάν. ιε', 26 & ιστ', 13).

Ὁρθός ἐρμηνευτής τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἡ Ἐκκλησία

Ὅπως σαφῶς φαίνεται, φορεῖς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὑπῆρξαν ἀρχικά οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι, πρὶν ἀκόμη γραφοῦν καί συγκροτηθοῦν σέ ἐνιαῖο τόμο τὰ βιβλία τῆς Καινῆς Διαθήκης. Πρὶν τῆς Γραφῆς ὑπῆρξαν οἱ γραφεῖς, ἕνα συγκροτημένο Σῶμα Χριστοῦ, οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι, οἱ ὁποῖοι

τάχθηκαν ἀπό τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, νά ποιμαίνουν τήν Ἐκκλησία (Πράξ. κ', 28). Ἡ Ἐκκλησία προῦπήρξε τῆς Ἁγ. Γραφῆς καί ἔγραψε τήν Ἁγία Γραφή, γι' αὐτό εἶναι καί ὁ ἀυθεντικός ἐρμηνευτής τῆς, ἐπειδή σέ αὐτή μένει τό Πνεῦμα τό Ἅγιο τό ὁποῖο ὀδηγεῖ τήν Ἐκκλησία καί τήν καθιστᾶ **«στύλον καί ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας»** (Α' Τιμ. 3,15). Ἐπομένως, δέν μπορεῖ ὁ καθένας νά ἐρμηνεύει ἀυθαίρετα τήν Ἁγία Γραφή ἔξω ἀπό τό χῶρο τῆς Ἐκκλησίας. Νά κρατά δηλ. τό παιδί καί νά ἀπορρίπτει τή μάνα πού τό γέννησε!

Μακριά ἀπό τήν Ἐκκλησία οἱ ἀλήθειες τῆς Ἁγίας Γραφῆς μένουν ἀκατανόητες καί παρερμηνεύονται. **«Τό τί εἶναι ὁ Θεός κανείς δέν τό γνωρίζει παρά μόνον τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. Ἐμεῖς δέ λάβαμε τό πνεῦμα τοῦ κόσμου ἀλλά τό Πνεῦμα τό ὁποῖον προέρχεται ἀπό τόν Θεό γιά νά γνωρίσουμε ἐκεῖνα τά ὁποῖα μᾶς χαρίσθηκαν ἀπό τόν Θεό»**, λέει ὁ Ἀπόστολος (Α' Κορ. β', 11-12). Μοναδικός, λοιπόν, ἐρμηνευτής τῆς Ἁγίας Γραφῆς εἶναι τό Ἅγιο Πνεῦμα. Ὅταν χωρίσουμε τήν Ἁγία Γραφή ἀπό τήν Ἐκκλησία, μένει ὁ γραπτός λόγος τοῦ Θεοῦ χωρίς στερεή βάση γιά ἐμᾶς. Γιατί, ποῖος θά μας βεβαιώσει γιά τή θεοπνευστία τῶν βιβλίων τῆς, τά ὁποῖα δέν συνέγραψαν μαθητές τοῦ Κυρίου; Ὅπως π.χ. Τό εὐαγγέλιο τοῦ Λουκᾶ καί οἱ Πράξεις τῶν Αποστόλων, ἀφοῦ ὁ Λουκᾶς δέν ἦταν μαθητής τοῦ Κυρίου;

Ὁ Κανόνας τῆς Ἁγίας Γραφῆς

Ὅταν λέμε Ἁγία Γραφή ἐννοοῦμε τά κείμενα τῆς Παλαιᾶς καί Καινῆς Διαθήκης πού γράφτηκαν ἀπό τούς προφήτες καί ἀποστόλους. Τά κείμενα

της Καινής Διαθήκης γράφηκαν περιστασιακά και πολύ μεταγενέστερα της ενδόξου Αναλήψεως του Κυρίου μας, σέ διάφορους καιρούς και για κάποιους συγκεκριμένους σκοπούς. Η δημιουργία δέ του **Κανόνα της Καινής Διαθήκης** (δηλ. της συλλογής των γνησίων και θεοπνεύστων αποστολικών κειμένων όπως τον γνωρίζουμε σήμερα, από 27 βιβλία), έχει μιά πολύ μακρά ιστορική εξέλιξη πού ολοκληρώθηκε κατά τό τέλος του Δ΄ αιώνα μ.Χ. Πρώτιστη αιτία δημιουργίας του Κανόνα υπήρξε η αλλοίωση των γνησίων Ευαγγελικών κειμένων από ομάδες αίρετικών (τά λεγόμενα νόθα, ή απόκρυφα Ευαγγέλια). Αυτή ακριβώς η προσπάθεια της Εκκλησίας νά όρίση τή γνησιότητα της γραπτής της παραδόσεως, εκφράζει έντονα τήν αυτοσυνειδησία της ώστε νά διακρίνει πάντοτε εν Αγίω Πνεύματι κάθε λογής παραχάραξη και νόθευση της αποστολικής της παραδόσεως. Οί πρώτες συλλογές αποστολικών κειμένων άρχισαν νά γίνονται από τό σώμα της Εκκλησίας για νά καλύψουν ανάγκες απολογητικές, ιεραποστολικές, κατηχητικές, ποιμαντικές κ.ά. Λόγου χάρη οί επιστολές του Άπ. Παύλου έγράφησαν και εστάλησαν άρχικά ως ιδιωτικά γράμματα στίς εκκλησιαστικές κοινότητες για νά επιλύσουν σοβαρά θέματα πού τίς απασχολούσαν ή για νά στηρίξουν τούς νεόφυτους χριστιανούς στην πίστη λόγω των διωγμών τους απ' τούς ειδωλολάτρες, αλλά και νά τούς προφυλάξουν απ' τή δραστηριότητα των ψευδοπροφητών και των αίρετικών.

Αποκάλυψη του Θεού και Αγία Γραφή

Οί Απόστολοι δέν είχαν τήν πρόθεση νά παρουσιάσουν συστηματικά τή διδασκαλία πού παρέλαβαν από τον Θεάνθρωπο Κύριο, γι' αυτό και η Αποκάλυψη δέν ταυτίζεται απολύτως με τήν Αγία Γραφή, αλλά είναι ένας απ' τούς φορείς της, όπως θά δοϋμε στη συνέχεια. Υπάρχουν πάρα πολλά πράγματα στα όποια δέν αναφέρεται η Αγία Γραφή, αλλά και πάρα πολλά θέματα τά όποια επειδή δέν αντιμετώπισθηκαν ως προβλήματα εκείνη τήν εποχή, δέν θίγονται μέσ στην Αγ. Γραφή. Στο σημείο αυτό στηρίζονται οί άγιοι και θεοφόροι Πατέρες και κάνουν λόγο για τήν παράδοση, πού τήν θεωρούν ισότιμη με τήν Αγία Γραφή. Τελικά η Αγία Γραφή είναι τμήμα της γραπτής παραδόσεως, πού μέχρι νά γραφτεί, αποτελούσε προφορική παράδοση της Εκκλησίας,

απ' τούς αυτόκοους και αυτόπτες μάρτυρες του Κυρίου (της διδασκαλίας Του, των θαυμάτων Του, του πάθους και της αναστάσεώς Του).

Ο Λόγος του Θεού και ο λόγος της Γραφής

Η άποψη ότι ο λόγος του Θεού (Αγ. Γραφή) ταυτίζεται με τήν αποκάλυψη του Θεού και προσφέρει γνώση των μυστηρίων του Θεού, είναι έσφαλμένη. Η «αλήθεια» της Εκκλησίας δέν είναι έννοιες και λόγια, ούτε κάποιο ιδεολογικό σύστημα ήθικης, αλλά μιά ιστορική πραγματικότητα. Είναι η φανέρωση του Χριστού στον κόσμο, είναι η είσοδος του άκτιστου Θεού μέσ τον κτιστό κόσμο, πού μās τήν αποκαλύπτει, όχι ένας ξηρός λόγος ή σκεπτικισμός ή άκόμη και η μελέτη κάποιων ιερών κειμένων, αλλά η ολοκληρωτική μας ένταξη στο Σώμα της Εκκλησίας, η ένσυνείδητη συμμετοχή μας στα άγιαστικά μυστήρια της Εκκλησίας μας και η συμμόρφωσή μας προς τον τρόπο ζωής πού μās παρέδωσε ο Κύριός μας. Η φανέρωση του Χριστού στον κόσμο, είναι κάτι άπειρος περισσότερο από τήν εξαγγελία κάποιου θείου μηνύματος, γιατί ο Χριστός ζήτησε όχι απλώς νά πιστέψουμε σε Αυτόν, κάτι πού τό κάνουν και τά δαιμόνια (Ιακ. β', 19), αλλά νά γίνουμε όμοιοι με Αυτόν (Ματθ. ε', 48 και Α' Πέτρ. α', 16), δηλ. θεοί κατά Χάριν.

Η αποκάλυψη ως υπέρβαση του λόγου

Στή μεταμόρφωση του Χριστού οί μαθητές έγιναν κάτι άλλο, δηλ. μεταμορφώθηκαν και οί ίδιοι, οί δικές τους αισθήσεις, ώστε νά μπορέσουν νά δοϋν τή Θεία Δόξα. Γι' αυτό και ο Άπ. Πέτρος αναφερόμενος στο γεγονός της Μεταμορφώσεως του Χριστού καταθέτει ότι «**οὐ σεσοφισμένοι μύθοις έξακολουθήσαντες έγνώρισαμεν ὑμῖν τήν του Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν και παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γεννηθέντες της εκείνου μεγαλειότητος**» (Β' Πέτρ. α', 16) δηλ. μαρτυρεῖ ότι τούς μεταφέρουν όχι σοφίες και λόγια μυθικά, αλλά τήν προσωπική τους εμπειρία της αποκαλυφθείσης θεότητας (άκτιστης δόξας) του Χριστού! Η Εκκλησία κατέγραψε τό ευαγγέλιο για νά μετάσχουμε και μεις προσωπικά στο μυστήριο της σαρκώσεως του Χριστού, αλλά και της κατά Χάριν θεώσεως του ανθρώπου. Βλέπουμε δηλαδή ότι άλλο η γνώση και άλλο η σχέση με τό Θεό. Τό ένα μέγεθος είναι λειτουργία της διανοίας μας, τό άλλο της καρδιάς μας! Οί αίρετικοί

γνωρίζουν τον λόγο (μέ μικρό -λ), δηλ. τά λόγια της Αγίας Γραφής, αλλά δέν γνωρίζουν τον Λόγο (μέ μεγάλο -Λ) δηλ. τό πρόσωπο του Θεανθρώπου Χριστού, όπως αποκαλύπτεται στους Άγίους εκ του Πατρός εν Αγίω Πνεύματι. Σά νά λέμε έχουν διαβάσει πολλά για τό «μέλι», αλλά δέν τό έχουν δοκιμάσει ποτέ. Έχουν μόνο θεωρητική γνώση των πραγμάτων κι όχι εμπειρική! Τό κέντρο της ζωής και του ενδιαφέροντος για τήν Ορθόδοξη Εκκλησία είναι ο Λόγος ως πρόσωπο στο μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, πού βρίσκεται παντοτινά ανάμεσά μας, κι όχι τόσο ο λόγος ως ξηρή διδασκαλία. Η Αγία Γραφή κατά συνέπεια είναι λόγος περί του Λόγου του Θεού, λόγος περί της Αποκαλύψεως κι όχι η Αποκάλυψις, λόγος περί της Πεντηκοστής κι όχι η Πεντηκοστή. Κατά συνέπεια η Αγία Γραφή δέν ταυτίζεται με τό Λόγο του Θεού, αλλά με λόγια περί του Θεού. Αυτό σημαίνει ότι οί Άγιοπνευματικές εμπειρίες των Άγιων μας, δέν μπορούν στην τελειότητα νά διατυπωθούν και νά έξαντληθούν με «κτιστές λέξεις» και «κτιστά νοήματα», γιατί είναι «**ρήματα άρρητα, ἃ οὐκ ἔξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι**» (Β' Κορ. β', 4). Η γνώση επομένως των μυστηρίων του Θεού δέν είναι ενέργεια της διανοίας μας, με τήν έννοια μιās καλής μελέτης της Αγίας Γραφής, αλλά κοινωνία όλης της ψυχής και του σώματος με τον Θεό. Βεβαίως μιά τέτοια κοινωνία είναι άκατανόητη έξω από τήν άσκητική, λατρευτική και μυστηριακή άγωγή της Εκκλησίας. Η Αγία Γραφή είναι ένα μέρος της όλης Αλήθειας πού παρέλαβαν οί απόστολοι από τον Χριστό και έξησαν ως εμπειρία εν Αγίω Πνεύματι. Τό εδάφιο πού καταχωροϋμε εϋθύς άμέσως βεβαιώνει του λόγου τό αληθές: «**Ἔτι πολλά ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι, ὅταν δὲ ἔλθει ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα της ἀληθείας, ὀδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τήν ἀλήθειαν**» (Ιωαν. ιστ', 12-13). Οί αυθεντικοί επομένως φορείς της αληθείας και της παραδόσεως δέν είναι τά γραπτά κείμενα, αλλά οί εκφραστές τους πού είναι οί άγιοι κάθε εποχής, διότι αυτοί μετέχουν με γνησιότητα και πληρότητα στην Εκκλησιαστική Κοινωνία. Έπ' αυτού μιά σκέψη ενός σύγχρονου άγιορείτη μοναχού: «**Η διακονία της Καινής Διαθήκης είναι διακονία Πνεύματος 'έγγεγραμμένη οὐ μέλανι, ἀλλὰ Πνεύματι Θεοῦ ζῶντος, οὐκ ἐν πλαξὶ λιθίναις, ἀλλὰ ἐν πλαξὶ καρδίαις σαρκίναις**» (Β' Κορ. γ', 3-6). Γι' αυτό και ἄν ὑποτεθεῖ ότι για τήν

α ἢ β αιτία η Εκκλησία θά ἔχανε όλα της τά βιβλία δηλ. Παλαιά και Καινή Διαθήκη, τότε η Παράδοση θά αντικαθιστοϋσε τήν Αγία Γραφή ἔστω ὅχι με τίς ίδιες λέξεις, ἔστω σέ ἄλλη γλωσσική ιδιομορφία, αλλά θά τήν αντικαθιστοϋσε στο περιεχόμενο. Στην οϋσία της και η 'νεα' αυτή Αγία Γραφή θά ἦταν ἔκφραση της ίδιας 'άπαξ παραδοθείσης τοῖς ἁγίοις πίστεως' (Ιουδ. 3), ἐκδήλωση του ίδιου Πνεύματος, πού ενεργεῖ ἀδιάκοπα στην Εκκλησία και είναι τό θεμέλιο και η οϋσία της. Η Αγία Γραφή δέν είναι βαθύτερη ἢ σπουδαιότερη από τήν Ἱερή Παράδοση ἀλλά μία από τίς μορφές της, ἴσως η πῶ πολύτιμη γιατί εϋκολα διαφυλάσσεται και εϋκολα χρησιμοποιεῖται. Ἄν ὅμως απομονωθεί από τή ροή της Ἱερᾶς Παραδόσεως, η Αγία Γραφή δέν μπορεί νά γίνει κατανοητή ὅπως πρέπει με καμία ἐπιστημονική ἔρευνα». (Αρχιμ. Σωφρονίου 'Ο Γέροντας Σιλουανός' σελ. 91-93). Αυτό μās τό επιβεβαιώνει η χρήση της Αγίας Γραφής από ομάδες αίρετικών, οί όποιοι ακριβώς επειδή έχουν αποκοπεί από τήν Ἱ. Παράδοση τήν διαστρεβλώνουν. Γνωρίζουν τό 'γράμμα', αλλά χάνουν τό 'πνεϋμα' πού ζωοποιεῖ (Β' Κορ. γ', 6). Τό ἴδιο κάνει και ο διάβολος προκειμένου νά μās παγιδεύσει και ἄς θυμηθοϋμε ἐδῶ τούς τρεῖς πειρασμούς του Ἰησοῦ... (Ματθ. δ', 1-11). Ο Σατανᾶς δηλ. γίνεται συχνά ο 'καλύτερος' θεολόγος!

Γράμμα και Πνεϋμα

Η ιδεαλιστική αντίληψη και αποδοχή της εκκλησιαστικής γραπτής παραδόσεως, ότι αποτελεῖ συλλογή ιερών βιβλίων με ωραίες ιδέες, καθώς και η απολυτοποίηση της Αγίας Γραφής ως πηγής αληθείας δημιουργεῖ ἕναν ἀλάθητο 'χάρτινο Πάπα' (δηλ. τον προτεσταντισμό) και μπορεί νά ὀδηγήσει σε φοβερά ἀδιέξοδα σε σχέση με τήν κατά γράμμα θεοπνευστία της σε θέματα κοσμολογικά, πολιτιστικά κ.λπ, πού η γνώση τους αποκτάται με φυσικό και όχι με υπερβατικό τρόπο. Πάνω σ' αυτή τή βάση στηρίζεται και η ἄρνηση πολλών αίρετικών νά δεχθοϋν τήν διεύρυνση και ανάπτυξη της 'αλήθειας' με νέους θεολογικούς ὅρους ὅπως: ὁμοούσιος, ὑποστατική ἔνωσις, ἁγία Τριάς, Θεοτόκος κ.ά. Δηλαδή διατηροϋν μιά ἔμμονή στο γράμμα της Γραφής, γιατί ἔχουν ἀπολέσει τό Πνεϋμα! Αυτό δέν σημαίνει βελτίωση της Αλήθειας, αλλά διασάφισή της με νέα ὀρολογία, πού μέσα στην Ορθόδοξη Εκκλησία

νοηματοδοτείται ἐκ νέου μέ σαφήνεια, ὥστε νά ὀρθοτομηταί πάντοτε ἡ ἀποκεκαλυμένη Αλήθεια χωρίς τόν κίνδυνο κάποιας ἐκτροπῆς ἀπό τήν πίστη.

Ἡ Ἱερά Παράδοσις ἰσότιμη μέ τήν Ἁγία Γραφή

Ἐπομένως ἡ Ἁγία Γραφή εἶναι μέρος τῆς Παραδόσεως καί ὄχι ἡ μοναδική πηγή τῆς πίστεως. Ἡ Παράδοσις λειτουργοῦσε παράλληλα μέ τήν Ἁγία Γραφή. Πολλά ἀγιογραφικά χωρία μᾶς τό βεβαιώνουν αὐτό. Θά ἀναφέρουμε μόνο δύο πολύ χαρακτηριστικά καί ἀντιπροσωπευτικά γιά νά ἀποδείξουν τά ὅσα λέμε: «Πολλά ἔχω ὑμῖν γράφειν, οὐκ ἠβουλήθην διὰ χάρτου καί μέλανος, ἀλλά ἐλπίζω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς καί στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι, ἵνα ἡ χαρά ἡμῶν ἡ πεπληρωμένη» (Β' Ἰωαν. 12). Ἐπίσης τοῦ ἰδίου Ἀποστόλου: «Ἔστι δέ καί ἄλλα πολλά ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἅτινα ἐάν γράφηται καθέν, οὐδέ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία» (Ἰωαν. κα', 25). Ὅταν ἐπομένως θεωροῦμε ὡς μόνη πηγή τῆς Θείας Ἀποκαλύψεως τήν Ἁγία Γραφή, τότε κουκουλώνουμε τήν ὅλη Αλήθεια, τήν ὅλη Ἀποκάλυψη πού παρέδωσε ὁ Θεός στοὺς ἀγίους του καί διαφυλάσσεται στήν Ἐκκλησία. Οἱ ἅγιοι πρῶτα δέχονται τήν Ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ δια τῆς Χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος μέσα στήν καθαρὴ καρδιά τους καί μετὰ παραδίδουν τήν ἐμπειρία

τους αὐτὴ στα πνευματικά τους παιδιά, εἴτε γραπτὰ εἴτε προφορικά (ᾶς θυμηθοῦμε τόν προφ. Μωσὴ καί τόν Ἀποστ. Παῦλο). Παραδίδουν δέ τήν πνευματικὴ τους ἐμπειρία ὄχι σάν τυπικὴ διδασκαλία, ἀλλὰ ὡς μετάδοσις μιᾶς ὀλόκληρης ζωῆς πού μπορεῖ νά ἀναγεννήσει τόν ἄνθρωπο καί νά τόν ἐλευθερώσει ἀπὸ τὴν ἁμαρτία! Παράδοσις = γέννησις πνευματικὴ, κι ὄχι ἀπλῶς μιὰ ἐξωτερικὴ διδασκαλία στόμα μέ στόμα. Γι' αὐτό ὁ ἀπ. Παῦλος λέγει χαρακτηριστικὰ στοὺς Χριστιανούς: «Ἐὰν μυρίους παιδαγωγούς ἔχητε ἐν Χριστῷ ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας, ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα» (Α' Κορ. δ', 15). Τό κῦρος τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ἡ γνησιότητά της, ἡ θεοπνευστία τῶν κειμένων της, ὁ ἀριθμὸς τῶν βιβλίων της, οἱ συγγραφεῖς της, ἡ σωστὴ ἐρμηνεία της καί πλήθος ἄλλα στοιχεῖα, τά ἀντλοῦμε καί ἔχουν τήν ἀπάντησή τους στήν Ἱερά Παράδοσις τῆς Ἐκκλησίας μας, τὴν ὁποία μέ πείσμα ἀρνοῦνται οἱ ποικιλώνυμοι αἰρετικοί, χωρίς ὅμως καί νά μᾶς ἀπαντοῦν ἀπὸ πού ἀντλοῦν τὴν βεβαιότητά τους στά θέματα πού ἀναφερθήκαμε παραπάνω καί πού σχετίζονται ἄμεσα στήν ἄρρηκτη σχέση, μεταξύ Ἁγίας Γραφῆς καί Ἱερᾶς Παραδόσεως, τὴν ὁποία ἀρνοῦνται.

Ἐπιμέλεια:

π. Δημήτριος Χ. Σαββόπουλος

ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΟΣ: 6977582800

CΤΩΜΕΝ ΚΑΛΩC

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΟΣ

ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩC ΠΑΤΡΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ

τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν

κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙC ΠΑΤΡΩΝ

Ν. Βότση 34, Τηλ. : 2610-320.602, Fax: 2610-279.533 email: i-m-patron@otenet.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟC ΕΚΔΟΣΕΩΝ

Ἀρχιμ. Τιμόθεοc Γ. Παπασταύρου

ΥΠΕΥΘΥΝΟC ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Πέτροc Κούληc, Γραφικέc Τέχνεc, Τηλ.: 2610-273.093, email: paulkoulis@gmail.com